

Kapitel 5.

Til § 31.

Forslaget, der afløser den gældende stempelovs § 3, stk. 2, §§ 34-37 og § 45, giver regler om, hvem der hæfter for skyldig stempelafgift. I flere af de nævnte bestemmelser i loven gives der også regler med hensyn til bødeansvaret, men efter det i forslagets afsnit IV foreslåede nye system for straffen for de almindelige stempelovertredelser er der ingen baggrund for disse regler.

Ad stk. 1. Såvel efter gældende lov som efter forslaget hæfter enhver, der er part i det i dokumentet omhandlede retsforhold, for skyldig stempelafgift af dokumentet. Efter loven er også visse personer, der ikke er part i retsforholdet, ansvarlige for afgiften. Dette gælder således den, der som fuldmægtig eller værge har underskrevet dokumentet, ligesom det gælder den, der på en af parternes vegne gør fordringer eller rettigheder efter dokumentet gældende ad retslig vej, såfremt afgiften ikke kan fås hos parten. Det er ikke fundet rimeligt at inddrage sådanne personer under hæftelsen bortset fra tilfælde, hvor dokumentet er underskrevet her i riget af en fuldmægtig for en part, der ikke har fast ophold her i riget, idet fuldmægtigen i så fald tillige skal hæfte for afgiften. Den, der indkasserer en veksel, vil efter den gældende lov under visse omstændigheder blive ansvarlig for stempelafgiften af vekslen; efter forslaget vil dette ansvar altså falde bort.

Ad stk. 2. Efter gældende lovs § 36 er den, som ved transport eller på anden måde er blevet ejer eller medejer af et ikke behørigt stemplet dokument eller har erhvervet panteret eller anden sikkerhed over dokumentet, ubetinget ansvarlig for stempelafgiften af dokumentet. Efter forslagets regel skal der principalt alene påhvile transporthaveren m. v. pligt til at indsende dokumentet til vedkommende stempelmyndighed til stempelresolution; kun hvis han forsømmer dette, bliver han ansvarlig for stempelafgiften. Således som forslagets regel er formuleret, vil den, der alene udøver tilbageholdelsesret over et dokument, ikke derved kunne blive ansvarlig for stempelafgiften af dokumentet. Derimod vil den, der erhverver en beboelsesejendom, blive ansvarlig for stempelafgiften af de lejekontrakter, han overtager, hvis disse ikke er behørigt stemplede, og han ikke indsender dem til stempelmyndigheden.

Ifølge den gældende stempelovs § 44 kan den fastsatte stempelafgift inddrives hos de ansvarlige ved udpantning. Denne bestemmelse er ikke medtaget i forslaget. Den må anses for overflødig, idet hjemmelen til stempelafgiftens inddrivelse ved ud-

pantning kan udledes af lov om udpantning af 29. marts 1873 § 1, som ændret ved lov nr. 139 af 28. marts 1951, der hjemler udpantning for bl. a. afgifter og ydelser, som ifølge lovgivningens umiddelbare bud tilkommer staten.

Til § 32 og § 33.

Forslaget, der afløser den gældende stempelovs §§ 47-50, giver regler om de anholdelsespligtige myndigheder og disses virksomhed. Bestemmelserne i lovens §§ 49 og 50 om stempelforhold i domme i civile retssager og om eksekutionsforbud m. v. er ikke optaget i forslaget, idet disse regler findes upåkrævede og for eksekutionsforbudets vedkommende tillige uheldige, navnlig fordi domhaverens fyldestgørelse derved kan blive forhalet og muligt bragt i fare. Det er allerede nu fast praksis at give tilladelse til eksekutionens foretagelse trods stempelforhold.

Ad § 32. Lovens § 47 indeholder den almindelige bestemmelse, at alle øvrigheder og andre offentlige myndigheder og embedsmænd, der enten i almindelighed eller i visse særlige forhold har at påse overholdelse af de gældende love og retsregler, skal våge over, at ingen stempelovertredelse hengår upåtalet. Denne bestemmelse er både for ubestemt og for omfattende, og den har derfor givet anledning til megen tvivl. I praksis er bestemmelsen blevet fortolket snævert. Det må anses for rimeligt såvel af hensyn til borgerne som af hensyn til myndighederne, at de myndigheder, der skal være anholdelsespligtige, bliver nævnt udtrykkeligt og utvetydigt i loven. Det vil dog være nødvendigt, at der gives finansministeren bemyndigelse til at supplere listen med andre myndigheder — herunder myndigheder af midlertidig karakter — når praktiske hensyn måtte tale herfor. For øvrigt må der jo også regnes med muligheden for oprettelse af nye myndigheder, som bør være anholdelsespligtige.

Ad § 33. Den i stk. 2 foreslåede bestemmelse afløser den gældende stempelovs § 24, stk. 2. Da de anholdelsespligtige myndigheder ifølge forslagets § 21 kan foretage stemplinger, vil det som oftest være muligt at få det manglende stempelbeløb påsat, og denne stempeling bør kunne foretages også efter udløbet af stempplingsfristen. Det er derfor i stk. 1, nr. 3, fastsat, at en stempeling (kassation) foretaget af en anholdelsespligtig myndighed efter fristens udløb *ikke* skal medføre, at dokumentet skal anholdes, såfremt det senere på ny kommer en anholdelsespligtig myndighed i hænde.

I stempelovsudvalgets udkast (§ 33, stk. 4) er foreslået en regel, hvorefter dokumenter, som efter deres natur kan tinglyses (eller registreres i skibs-